

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 881/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Рајковић, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 540/23 од 17.10.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 25/25 од 04.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као неблагоприятни, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Рајковић, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 540/23 од 17.10.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 25/25 од 04.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 540/23 од 17.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, што ако не учини и ако се изречена новчана казна не може наплатити ни принудним путем, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Према окривљеном је, на основу одредбе члана 82. Кривичног законика, изречена и мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи, која мера ће се извршити у Специјалној болници за психијатријске болести Горња Топоница.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 1.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 22.542,54 динара, као и да оштећеној ББ на име постављеног имовинскоправног захтева плати износ од 27.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 25/25 од 04.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости идентичне садржине је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Сандра Рајковић, због повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 2. и 4. ЗКП и то повреда закона из члана 440. став 2., 441. став 3., 420. став 1., 445. став 4. и 5., 438. став 1. тачка 1) и 9) и 439. тачка 1) до 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднете захтеве и укине у целини или делимично обе нижестепене пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење и одлучивање нижестепеном суду, с тим да се нови поступак одржи пред измењеним већем или да побијане преиначи.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са поднетим захтевима за заштиту законитости, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, су неблагоприятни.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Наведени рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП којом су права браниоца одређена и ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног поднела два захтева за заштиту законитости истоветне садржине. Први захтев поднет је дана 31.03.2025. године, а други дана 16.04.2025. године.

Према повратници, која се налази у списима предмета окривљени АА је пресуду Вишег суда у Лесковцу Кж1 25/25 од 04.02.2025. године примио дана 14.02.2025. године, па је последњи дан рока од 30 дана за подношење захтева за заштиту законитости истицао протеком дана 16.03.2025. године (недеља - нерадни дан), односно протеком првог наредног радног дана 17.03.2025. године.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је бранилац окривљеног, према пријемном печату Врховног суда, захтеве за заштиту законитости поднела дана 31.03.2025. године односно дана 16.04.2025. године, дакле након протекла рока од 30 дана за подношење овог ванредног правног лека, прописаног чланом 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбацио као неблагоприятне.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић